

Sborové noviny

listopad 2018

A za to se modlím, aby se vaše láska víc a více
rozhojňovala a s ní i poznání
a hluboká vnímavost;
abyste rozpoznali,
na čem záleží,
a byli ryzí
a bezúhonní
pro den Kristův,
plní ovoce spravedlnosti,
která z moci
Ježíše Krista
roste k slávě
a chvále Boží.
Filipenským 2:9-11

- Úvodník: **Opakované křivdy a naše hranice**
- Svědectví: **Přízeň u lidí nebo u Boha?**
- Ohlédnutí: **Chata 2018 - podzimní**
- Svědectví: **Konference BohuVíce 2**
- K zamyšlení: **Excelentně a bezúhonně**
- K zamyšlení: **Vystup z krabice**
- **Narozeniny a oznámení**

Milí bratři a milé sestry,

chtěl bych se trochu zamyslet nad otázkou: „Jak je to s odpuštěním v praxi?“. Pokud se vůči nám někdo dopouští opakované křivdy, jak máme postupovat? V životě jsme se určitě setkali s nějakou nepravostí vůči naší osobě. Otázka není, zda zažijeme zranění a křivdu, ale kdy, a jak moc to bude bolet. Každý z nás se s tím setká. Naší obranou je v první řadě odpuštění. *„A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení.“ (Marek 11:25)*

Náš modlitební život úzce souvisí s odpuštěním. Bůh nevyslyší naše modlitby, pokud neodpouštíme. *Víme, že hříšníky Bůh neslyší (neposlouchá); slyší však toho, kdo ctí a činí jeho vůli. (Jan 9:31)* Žijme s vědomím, že ani my nejsme dokonalí. Proto se modlíme a prosíme o sílu k odpouštění. Máme odpouštět druhým, aby nám bylo odpuštěno. Nemělo by nás překvapit, že někdy bojujeme se zlosti a tak poznáváme, že potřebujeme Boží milost a slitování. Bez odpuštění to nejde. *Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utržení a s tím i každá špatnost; buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. (Efezským 4:31)* Nádherným příkladem nám je Štěpán, který se modlil za své nepřátele: "Pane, odpusť jim tento hřích!"

Milovat své nepřátele. *Ale vám, kteří mě slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí. (Lukáš 6:27)* Láska k těm, kteří nás zraňují je čin. Naše odpuštění je nejlépe vyjádřeno skutkem. *Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyť ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbiš a přivedeš k lítosti. Ne-dej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem. (Římanům 12:20-21)* Otec marnotratného syna nedržel v srdci hořkost a zklamání, a proto synovi mohl při návratu vyběhnout naproti a patřičně jej přivítat. V knize Útočiště vypráví sestra Corrie ten Boom příběh ze svého života. Po skončení druhé světové války mluvila v jedné církvi v Mnichově o odpuštění. Na konci k ní přistoupil, bývalý strážce z Ravensbrücku, nacistického vězeňského tábora, kde byla mučena a kde její sestra Betsie zemřela hlady. Když ji požádal, aby

mu odpustila, Corrie cítila, že to není schopna udělat. Věděla však, že musí, jinak by všechno, o čem hovořila, ztratilo význam. Poprosila Boha, aby ji pomohl. Když uchopila mužovu ruku, cítila, jak Boží láska skrze ni proudí a dává ji sílu říci: „Odpouštím ti, bratře.“ V tu chvíli si hluboce uvědomila, že když nám Ježíš říká, abychom milovali své nepřátele, dává nám i sílu k tomu, abychom to dokázali učinit.

Nezústat pasivní. Aktivně se chraňme přiměřeným způsobem. Církev je v Korintském listě vybízená k tomu, aby se učila rozuzlovat spory. Nemá křivdy přehlížet, ale i hledat viníka a pracovat na nápravě. *Cožpak není mezi vámi nikdo rozumný, kdo by dovedl rozsoudit spor mezi bratřími? (1. Korintským 6:5)*

Při pronásledování je útěk doporučen jako doporučená forma ochrany. *Když vás budou pronásledovat v jednom městě, prchněte do jiného. Matouš 10:23.* Dokonce apoštola Pavla v Damašku zachránili učedníci před židy tak, že jej spustili z hradeb v koši. *(Skutky 9:25)*

V moudrosti nastavit správné hranice. Apoštol Pavel se nezdráhal dovolávat svých práv před místodržitelem Festusem, když byl židy obviněn. Jednoduše se odvolal k císaři. Hříšné ženě Ježíš řekl: „Jdi a už nehřeš!“ Uzdravenému muži od rybníka Betthesda bylo řečeno: „Už nehřeš, aby tě nepotkalo něco horšího!“ Ve výchově dětí nám je doporučováno používat výchovné a kázeňské nástroje. Není to jen o opakovaném odpouštění neposlušnosti. V 2. Samuelově čteme o králi Davidovi, jak bojoval několik let se zlobou vůči Abšalomovi, který zabil jeho syna Amnona. Po pěti letech mu odpouští, a nechá jej volně působit ve svém království. V tom čase Abšalom lstivě získává srdce izraelského lidu, připravuje vzpouru a nechá se provolat králem. David musí utéct z Jeruzaléma před Abšalomem, aby nedošlo ke krveprolití. Příběh končí smrtí dalšího syna Abšaloma. Myslím si, že to tak dopadnout nemuselo, pokud by David nastavil Abšalomovi hranice ve veřejném životě a jeho vlivu na Izrael. I tento příběh nechť nám slouží k poučení.

Nenechme se v životě paralyzovat zraněním a křivdou. Když zakusíme zklamání, učme se odpouštět a sloužit těm, kdo nám působí těžkosti. Bůh nám v tom pomáhej. **Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha. (Římanům 8:28)**

LUMÍR FOLVARČNÝ

Jde mi o přízeň u lidí, anebo u Boha? Snažím se zalíbit lidem? Kdybych se stále ještě chtěl líbit lidem, nebyl bych služebníkem Kristovým. Galatským 1,10.

Pokoj Boží a Jeho požehnání vám posílám z místa v Karviné 8, kde se pravidelně dvakrát měsíčně scházíme ke skupinkám i s pastorem a bratrem v Kristu Lumírem Folvarčným. Jsem za všechny Pánu velmi vděčná. Protože se s většinou z vás moc neznáme, byla jsem právě jím vybidnutá k příspěvku do sborového časopisu.

Mým duchovním domovem je AC Ostrava. Proč nenavštěvuji svůj domovský sbor? No proto, že Pán změnil běh věcí v mém životě. Bydlím tady, v Karviné, asi 7 let v bytě mého tatínka. Z toho pět let jsem dojížděla za prací do Ostravy - Radvanic. To obnášelo každý den chůzi pěšky cca 30 min. za jakéhokoliv počasí, protože jsem neměla návaznost na MHD z dálkového autobusu. Když jsem vystoupila v Petřvaldu, najednou jsem se ocitla na vesnici. Mé kroky vedly kolem statku, rodinných domků i přes kousek lesa. Někdy to bylo těžké, zvláště když foukal studený vítr, pršelo, nebo sněžilo. Ale Pán mě vybavil dobrým oděním, takže se to dalo snést. Když jsem si už na tento způsob zvykla, cestou jsem se modlila, zpívala chvály, potkávala cestou nějaké lidičky a v autobuse to byly chvíle pro zamýšlení se nad Božím Slovem. Prostě úžasná výbava ke zvládnutí stresové situace v zaměstnání, kde zároveň věděli, že miluji Pána Ježíše. Do Karviné jsem se vracela téměř každý den večer, někdy i v pozdních hodinách, protože všechny aktivity sboru i přátele jsem měla v Ostravě. Zpočátku jsem ještě vedla dorost a do konce mého působení zpívala ve chválách. I skupinku jsem navštěvovala v Ostravě. Bylo to náročné, ale zároveň velmi naplňující. A protože to bylo intenzivní, skoro až rutinní, nenapadlo mě položit si otázku, proč to vlastně všechno dělám. Nejsou to už jen skutky víry, jen abych došla uznání od lidí? Jak se to stane, že se tak změní postoj v našem srdci, že si toho člověk ani nevšimne, že už nemá pohled upřený na Boha, ale na lidi? Ono to totiž navenek může vypadat stále stejně, ale po ně-

jakém čase dochází k vyhoření. A proč? Protože dělám skutky víry z vlastních sil! A jak to pak vypadá v mém srdci? Jak se tam daří Duchu Svatému, kterému jsem tam uchystala příbytek? Svoje nitro bych přirovnala ke kamnům, které dohořívají, jako bych zapomněla pravidelně přikládat, aby bylo teplo, aby dobře hřála, až nakonec skoro vychladla. A najednou Pán přišel s novým plánem a učinil tak úplný zvrat v životě mém i mého tatínka. Ten několikrát venku upadl z důvodu vysokého tlaku i vysokého věku a Pán Ježíš mě vedl tak, abych opustila dosavadní zaměstnání a plně se věnovala péči o něho. Byla to od Něj výzva. Tak mě Pán zastavil. Za těch pět let, co jsme bydleli v jednom bytě, jsme k sobě získali vztah, který jsme dříve neměli, takže i když to bylo pro taťku, který byl zvyklý celý život všechno zvládat sám, hodně těžké, tak nejvíce přijatelné se pro něj stalo právě to, aby o něho pečovala jeho dcera-já. Začátky byly kruté, skoro tak, jako v zaměstnání. Někdy si říkám, že kdybych nezažila zlé zacházení v práci, těžko bych zvládala péči o tatínka. Takže díky Pánu za všechno! I za to zdánlivě zlé a těžké. Právě uplynuly dva roky, co jsem mimo aktivní sborový i soukromý život schovaná ve skrytu, propojená s potřebami tatínka, s jeho prožíváním, a Pán nás oba denně učí novým věcem. Denně tak můžu být svědkem Božího konání, které mě přesahuje a zřejmě i taťku. Učím se tady a teď nově a jinak, co znamená být služebníkem i učedníkem Kristovým, dělat dobré věci, i když se nikdo nedívá, dovolit si být slabá, aby se mohla projevit Kristova síla (2.Korintským 12,9), s touhou líbit se Jemu, milovat Jeho láskou. Totéž a víc přeji, milí bratři a sestry z celého srdce nám všem. Jen se nebojme být součástí velikého Božího příběhu! Ano, bude nás to něco stát. Ale staneme se svědky našeho úžasného Pána v akci. Pán Ježíš nám dal úplně všechno! On nás spojil v jedno, abychom se vzájemně milovali, nesli, potěšovali, povzbuzovali i napomínali Jeho Slovem k obohacení, růstu i ochraně každého jednoho, ale i celého Jeho stáda, abychom byli světlem i solí, kam budeme vcházet nebo vycházet. Kéž naše kamínka hoří!

Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým. Jan 13, 35

Vladka Salvová

Minulý víkend (26.-28.10.) jsme strávili v Beskydech na naší v pořadí druhé sborové chatě. Potěšilo mě, že první chata měla dobrou odezvu, a že byl zájem jet i na podzim. Přestože nám úplně nevyšlo počasí, v sobotu nám totiž přšelo, myslím, že jsme si to mohli všichni užít. Měli jsme možnost strávit společný čas a navíc v krásné přírodě.

Klíčovým místem z Písma celého pobytu bylo Ovoce Ducha Svatého z listu Galatským 5. kapitola. Když jsem přemýšlela nad tím, jaké téma by bylo vhodné pro náš pobyt, napadlo mě: „Co vlastně potřebujeme?“ A hned jsem to viděla. *Láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotá, věrnost, tichost a sebeovládání.* Jindřa měl pro nás na toto téma připravené krátké zamyšlení. Najednou jsme uviděli, jak jedno ovoce úzce souvisí s druhým. Jsou to věci, ke kterým se nedostaneme vlastní silou. Jak se píše: „*Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit.*“

Chtěla bych poděkovat všem, kteří byli s námi na chatě a zároveň pozvat ty, kteří by rádi jeli příště. Doufám, že příště to bude s Boží pomocí ještě lepší! Děkuji všem a nejvíce našemu Pánu, že i na této chatě mě učil trpělivosti, laskavosti a dobrotě. ☺

Karolína Kozielová

Milí čtenáři,

jak mnozí víte, 29. 9. 2018 jsme jako mládež pořádali již druhý ročník konference pro mladé křesťany. Celá konference se točila okolo veršů z Filipským 3:7-8 (*Ale cokoli v mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic,*) Na toto téma jsme mohli slyšet tři skvělé řečníky: Miriam Paszovou, Honzu Šimka a Honzu Rokosze. Nechyběly ani chvály v podání naší mládežnické kapely a kapely Ignited. Nemohu zapomenout ani na večerní program, kdy nás navštívil Lubomír Honek, který s námi chválil, modlil se za nás a říkal nám mnoho povzbudivých svědectví.

Chtěla bych se s vámi podělit o svědectví o tom, co se mi na konferenci stalo. Všechna kázání řečníků se mě nějakým způsobem dotkla, ale opravdové setkání s Bohem jsem prožila u slova od Honzy Šimka. Hlavně ke konci kázání nás vyzval, abychom se postavili, zavřeli oči a zvedl ruce ten, kdo má nějaký vnitřní boj, nebo jiný problém spojený s jeho kázáním. V tu chvíli jsem měla před očima jasný obraz. Byla jsem pod vodou a snažila jsem se dostat nad hladinu. Byla ode mě takový kousek, ale k noze jsem měla řetězem přivázané závaží, kvůli kterému jsem se nemohla hladině ani přiblížit. Zpětně si uvědomuji, že to byl obraz mého vztahu s Bohem. Věděla jsem, že existuje, a toužila jsem jít za ním, avšak minulost mě nepustila. Ihned jsem tedy zvedla svou ruku a prosila Boha za odpuštění. Najednou jsem viděla, jak ke mně přichází Ježíš a v ruce drží klíč. Odemkl řetěz u mé nohy a pomohl mi nad hladinu. „Teď si volná, neohlížej už se za minulostí a následuj mě.“ S těmi slovy celý obraz zmizel. Celé tělo se mi rozklepalo, cítila jsem, jak ze mě spadlo vše, co mě doteď brzdilo. Nohy se mi podlomily a se slzami v očích jsem padla na kolena. Byla jsem schopna se zvednout až po nějaké chvíli.

Od té doby se můj vztah s Bohem výrazně zlepšuje a každým dnem prohlubuje. Cítím se svobodně a šťastně a to hlavně díky tomu, že tady pro mě vždy je.

Eva Tomisová

Z Bible je jasné, že záleží na tom, jak pracujeme v zaměstnání, a mluví o tom, jak by se měli křesťané na pracovišti chovat: „Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu.“ (Koloským 3,23 ČEP)

Na pracovišti má ze života křesťana vyzařovat víra, bezúhonnost a kvalita, a to i navzdory nepřízní okolí. V podstatě se máme odlišovat od světa tím, že dobře odvedenou prací budeme ukazovat, jaký je Kristus. Bohu záleží na tom, jak svou práci děláme, ať jsem řidič autobusu nebo vizážista, právník nebo lékař.

Bůh nás stvořil, abychom pracovali

Neseme Boží obraz, jsme tedy stvořeni k tomu, abychom pracovali. „Být nositel obrazu znamená mnohé, avšak základní aspekt vyjadřujeme při práci a prostřednictvím práce, kterou každý den vykonáváme... Základním záměrem toho, proč jsme byli stvořeni, je přinášet svou prací užitek. Tuto pravdu posiluje skutečnost, že Adam byl postaven do ráje a Bůh mu dal dvojí úkol – aby ji „obdělával a střežil“ (Genesis 2,15 ČEP). Při práci vrůstáme do Božího záměru, abychom nesli jeho obraz.“ (Tom Nelson, Christ Community Church)

Bible nás vyzývá, abychom byli při práci nadšení

Rick Warren, pastor sboru Saddleback Church, povzbuzuje křesťany, aby nebyli pasivní účastníci na pracovišti, ale aby v každém svém úsilí projevovali nadšení (Římanům 12,11 ČEP). Věřícím zdůrazňuje tři body, které bychom si měli pamatovat.

a) Naše práce je zkouškou od Boha. Zkouší, nás, aby viděl, kolik nám toho může ve věčnosti svěřit. „Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké. Jestliže jste nebyli věrni v tom, co vám nepatří, kdo vám dá, co vám právem patří?“ (Lukáš 16,10-12 ČEP)

b) Bůh sleduje, co děláme, i když nás nesleduje nikdo jiný. Dokonce i u nejnudnější práce na světě se Bůh dívá na náš postoj. „Pracuj

pilně, aby ti Bůh mohl říct: ‚Dobrá práce.‘ Buď dobrý dělník, který se nemusí stydět, když Bůh prověřuje tvou práci.“ (2. Timoteovi 2,15, podle Living Bible)

c) Náš postoj je určující pro naši radost. Nepříjemná práce je nepříjemná práce, ale ještě horší je to, když si na ni stěžujeme. „Ruka pilných bude vládnout, kdežto zahálka vede do poroby.“ (Příslaví 12,24, ČEP) Záleží na našem postoji.

Jaký je smysl práce?

Společnost nás učí definovat úspěch podle toho, jaký má kdo titul, a podle finančních poměrů. Bible však křesťanům zdůrazňuje, abychom se bránili tomu, že by se peníze a majetek staly naším cílem, za kterým bychom se honili.

Naše práce má naopak být zaměřená na oslavu Boha a službu druhým. „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly! Druhé pak je toto: Miluj bližního svého jako sám sebe! Většího přikázání nad tato dvě není.“ (Marek 12,30-31)

John Piper, zakladatel webu DesiringGod.org radí: „Miluj, služ druhým. Buď tím, kdo jako první jde dobrovolně druhým pro pizzu, kdo bude řídit auto, kdo zorganizuje výlet. Zajímej se v práci o druhé. Ať se o tobě ví, že se nestaráš jenom o odlehčené víkendové povídání, ale kdo nese břemeno těžkého a bolestného pondělního rána. Miluj své kolegy a ukazuj jim na toho, kdo snímá břemena.“

V zaměstnání bezúhonný

Jako křesťané máme být Kristovými vyslanci a odrážet ho svým životem. To znamená, že v zaměstnání bychom se měli vyznačovat poctivostí, spolehlivostí a důvěryhodností. Snaž se být svému zaměstnavateli oddaný a v práci poctivý.

S Boží pomocí je možné nést Kristův obraz na pracovišti bez ohledu na to, jak je to náročné. „Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všechno číňte k slávě Boží.“ (1. Korintským 10,31)

„Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?“ Římanům 8:31

V očích své rodiny nebyl David nikdy ničím více než pastýřem (viz 1. Samuelova 16:11-12). V Božích očích byl ale příštím králem Izraele! Je ohromující, jak nás lidé škatulkují už v momentě, kdy se narodíme. Jedni ti říkají, že „vypadáš přesně jako ten nebo ten“, jiní tě přesvědčují, že jsi „jen průměrný student“ nebo „jen tuctová holka“. A než si to uvědomíš, uvěříš jejich hodnocením a názorům. Timotea zřejmě někteří lidé považovali za příliš mladého na to, aby byl vedoucím. Proto mu Pavel napsal: „Nikdo ať tebou nepohrdá proto, že jsi mladý...“ (1. Timoteovi 4:12).

Náš seznam nedostatků, které vnímáme u druhých lidí, může být drsný a nemilosrdný. Obsahuje položky jako chudý, nevzdělaný, fyzicky či mentálně postižený nebo etnicky odlišný. Dokonce zahrnuje i hloupé chyby, které někdo udělal před lety. Zeptej se sám sebe, jestli bys chtěl být měřen takovýmito měřítky. Nemyslím si to!

Když byl Adam Clarke, jeden z nejproduktivnějších anglických kazatelů osmnáctého století, mladý, řekl jeho otec učiteli, že si myslí, že se jeho syn nebude ve škole dobře učit. Učitel mu odpověděl: „Mně připadá velmi bystrý.“ Adam tato slova slyšel, a to změnilo jeho život. Ta slova ho „vytáhla z krabice“, do níž ho zavřel jeho otec. Clarke se dožil sedmdesáti dvou let, stal se slavným metodistickým kazatelem a dal světu jeden z nejobsáhlejších komentářů k Bibli.

Takže se zbav nálepek a myšlenek, které omezují tvůj život, a začni žít.

„Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?“ (Římanům 8:31).

Zdroj: Slovo pro každý den (www.spkd.cz)

Pravý význam Vánoc

ADVENTNÍ KONCERT ESPÉ 1. 12. 2018 18:00

TheRivers

Křtív kostel
v Ostravě

Více na:
www.therivers.cz

**Sborové
noviny**

číslo 11, ročník 26

SbN vychází jako měsíčník pro potřebu AC v Karvině a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru nebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SbN: **28. 11. 2018**

Apoštolská církev, Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6, č. tel.: +420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz, web: www.ackarvina.cz, č. účtu 2200929323/2010